

[P. M. Dam.]

men sagde, at man godt kunde stemme nej, og der var mange, der stemte nej. De, der principielt var imod Forslaget, stemte nej, og ogsaa de, der ikke vilde løsrive sig, men var imod Forslaget, stemte nej, saadan at hvis man lagde Nejstemmerne til til begge Sider, ser man, at baade det første Forslag og Løsrivelsesforslaget faldt. Er vi Demokrater, og skal vi respektere Folkets Vilje, kommer vi ikke uden om den Kendsgerning. Det hjælper ikke, det duer ikke her at prøve paa at bortforklare Kendsgerningen.

Folkeafstemningen blev altsaa forplumret, og den gav intet klart Billede af, hvad Færingerne vilde. Det maa siges, og det føler jeg mig forpligtet til at sige, naar det ærede Medlem Hr. Thorstein Petersen berører Folkeafstemningen.

Det sidste Lagtingsvalg deroppe har været om Styrelsesforslaget. Det ærede Medlem Hr. Thorstein Petersen og jeg har staaet i Kamp mod hinanden Møde paa Møde overalt paa Færøerne til Lagtingsvalget og diskuteret Styrelsesforslagets Fordele eller Ikke-Fordele. Det var det Forslag, Vælgerne tog Standpunkt til, og Resultatet af Lagtingsvalget blev jo til sidst, at der var 12 Repræsentanter, der var for Forslaget, og at Folkeflokkens 8 Repræsentanter var imod, at der altsaa var et stort Flertal for Forslaget. Saa kan det ikke undre hverken det ærede Medlem Hr. Thorstein Petersen eller nogen hernede, at vi i Demokratiets Navn gør Krav paa, at det Forslag, vi har kæmpet for, og som der har været et Flertal for, skal nyde Fremme paa den danske Rigsdag. Som Repræsentant, som Talsmand for Flertallet gør jeg Krav paa det, og jeg afviser den Kritik, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Thorstein Petersen, gaaende ud paa, at man ikke har handlet demokratisk, for alle Partier har haft Lejlighed til at være med i Behandlingen af Forslaget og i Forhandlingerne med Repræsentanterne for de danske Partier.

Naar nu det ærede Medlem Hr. Thorstein Petersen ønsker en Realitetsforhandling paa ny, kan jeg ikke lade være at bebrejde ham og hans Parti, at de var saa flotte, at de undlod at komme med os andre ned til Danmark for at forhandle. Jeg synes, det er noget modstridende, at man pludselig er blevet saa omfindtlig. Man maa passe paa, siger man, naar man skal forhandle, nu skal man have en Realitetsbehandling af Sagen, efter at man har været saa nonchalant, saa ligegyldig, at man har tilladt sig at være fraværende, da vi sad hernede og forhandlede om Forslaget og

om det færøske Forhold i det hele taget. Som en god Demokrat har jeg selvfølgelig ikke noget imod, at man behandler Spørgsmaalet, men paa den anden Side, siger jeg, er der nu ofret saa meget Tid paa Behandling af dette Spørgsmaal, og der er givet alle Parter Lejlighed til at være med og sige deres Mening og komme frem med koncise Forslag, at jeg ikke mener, man nu igen kan udsætte Sagen eller indlede nye Forhandlinger, som kan vare længe og henskyde hele Løsningen i det uvisse. Det er der ingen som helst Mening i. Jeg synes, at Spørgsmaalet nu er modent til Løsning, og jeg synes, at det færøske Folk har Krav paa, at man løser det, for det er dog ganske givet, at det ikke kan gaa for Færøerne, at man fremdeles skal have Tovtrækkeri om Styrelsesordningen. Der er saa mange andre Problemer, sociale, kulturelle, erhvervs-mæssige Problemer, som har Krav paa, at alle Kræfter samles til Løsning deraf. Derfor er det Livets Krav, et Krav fra Flertallet paa Færøerne, at man nu faar Ende paa denne Sag, som man har forhandlet nok om, at nu skal det gennemføres, og saa maa det staa sin Prøve. Det er ikke nyt for mig, at det ærede Medlem Hr. Thorstein Petersen og hans Parti ikke vil være med, at de ikke vil fremme dette Forslag, at de har Lyst til at fortsætte Tovtrækkeriet. Jeg skal ikke fra denne Talerstol fremkomme med en nærmere Analyse eller Begrundelse af denne Stilling, jeg har min egen Mening derom. Mit Standpunkt er, at det færøske Folk taaler ikke at vente længere med Løsningen af dette Spørgsmaal, Flertallet kræver, at vi nu handler.

Med Hensyn til de forskellige Anliggender staa der i Lovforslaget, hvad der skal høre til de særlige Anliggender, og hvad der hører til fælles Anliggender. Det er Tvivlsspørgsmaal herom, der ifølge § 6 skal forelægges for et Nævn med Repræsentanter fra dansk og færøsk Side og med Deltagelse af Højesteretsdommere. Jeg maa bekende, at jeg har selv gjort mig til Talsmand for den Ordning, at alle Akter skal oversættles, men Oversættelsen skal bekostes af det offentlige. En Fisker eller en Arbejder skal have samme Lejlighed til, at alle hans Sags Akter bliver kendt af Retten. Det kan være, at det ikke er helt klart, at det er det offentlige, der skal bstride Omkostningerne, men er det det, der generer det ærede Medlem Hr. Thorstein Petersen, vil jeg sige, at saa gennemfører vi det, at det offentlige skal bekoste det; men en Fisker eller en Arbejder, en, der ikke har Raad, skal have samme Muligheder for at faa sin Ret hernede som en, der har mange